

kell eredményeznie, hogy kedves, gyengéd, szeretetteljes, megbocsátó, türelmes és odaadó tanítványokká válunk. Hajlandónak kell lennünk – Pál szavaival élve – „egymás terhét hordoz[ni], és úgy tölt[eni] be a Krisztus törvényét”¹³.

Egymás terhének hordozása magában foglalja azt, hogy segítünk, támogatunk és megértünk mindenkit, ideértve a betegeket, a gyengélkedőket, a lélekben és testben szegényeket, a kutatót és a gondterheltet, valamint a tanítványtársainkat – köztük azokat az egyházi vezetőket, akiket Urunk szolgálni hívott el egy időre.

Fivérek és nőtestvérek, maradjatok a csónakban, használjátok a mentőmellényeket, és kapaszkodjatok két kézzel! Kerüljétek mindent, ami elterelheti a figyelmeteket! Ha bármelyikőtök kiesett a csónakból, felkutatunk, megtalálunk titeket, szolgálunk nektek, és visszahúzzunk Sion jó öreg hajója biztonságába, ahol Isten, a mi Atyánk és az Úr Jézus Krisztus állnak a kormányruznál, és a helyes irányba vezetnek bennünket. Erről teszem alázatosan bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997). 82.
2. Brigham Young, "Discourse," *Deseret News*, Jan. 27, 1858, 373.
3. Brigham Young, "Remarks," *Deseret News*, Nov. 18, 1857, 291.
4. Alma 5:26.
5. M. Russell Ballard, "Mission Leadership" (address given at the seminar for new mission presidents, June 25, 2014), 8.
6. M. Russell Ballard: Legyetek nyugodtak és tudjátok, hogy én Isten vagyok! (Egyházi Oktatási Szervezet áhítata, 2014. május 4.); lds.org/broadcasts.
7. Alma 17:2.
8. Alma 17:3.
9. Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma levele, 2014. június 28.
10. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2008). 52.
11. 2 Nefi 31:20.
12. Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma levele, 2014. június 28.
13. Galátziabeliek 6:2.

Richard G. Scott elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

A hit gyakorlása legyen elsődleges fontosságú

Az életben tapasztalt minden negatív kihívás ellenére muszáj időt szakítanunk arra, hogy aktívan gyakoroljuk a hitünket.

A mikor Ádám és Éva az Éden kertjében élt, bőségesen megkapták mindazt, amire a napi fennmaradásukhoz szükségük volt. Nem voltak nehézségeik, kihívásaik vagy fájdalmaik. Mivel nem tapasztaltak nehézségeket, nem tudták, hogy boldogok is lehetnek. Sohasem éreztek zűrzavart, így nem voltak képesek békét sem érezni.

Idővel aztán Ádám és Éva megszegte a parancsolatot, hogy ne egyenek a jó és a gonosz ismerete fájának gyümölcséből. Ezzel többé már nem voltak az ártatlanság állapotában. Elkezdtek megtapasztalni az ellentétek tantételeit. Elkezdtek szembekezdni betegséggel, amely gyengítette egészségüket. Elkezdtek szomorúságot érezni, ahogyan örömet is.

Azzal, hogy Ádám és Éva evett a tiltott gyümölcsből, a jó és a gonosz ismerete megjelent a világban. Választásuk mindannyiunk számára lehetővé tette, hogy erre a földre jöjjünk, hogy próbára tétessünk, és megmértesünk.¹ Az önrendelkezés áldásában

van részünk, amely azon képességünk, hogy döntéseket hozzunk, és felelősséget vállaljunk e döntésekért. A bukás tette lehetővé, hogy az életünk során mind boldogságot, mind szomorúságot is érezzünk. Képesek vagyunk megérteni a békét, mert érezzük a zűrzavart.²

Mennyei Atyánk tudta, hogy ez fog történni velünk. Mindez része az Ő tökéletes boldogságtervének. Tökéletesen engedelmes Fia, Jézus Krisztus, a mi Szabadítónk élete által előkészítette az utat, hogy az Ő engesztelése legyőzzön minden nehézséget, amelyet csak megtapasztalhatunk a halandóságban.

Embert próbáló időket élünk. Szükségtelen felsorolnom a gonosz minden forrását a világban. Felesleges leírnom az összes lehetséges kihívást és szív-fájdalmat, amely a halandóság részét képezi. Mindannyian közelről ismerjük saját küzdelmeinket a kísértéssel, a fájdalommal és a szomorúsággal.

Azt tanultuk a halandóság előtti világban, hogy idejövételünk célja az,

hogy próbára tétessünk, megméretessünk és megismerjük a határainkat.³ Tudtuk, hogy szembekerülünk majd az ellenség gonoszágaival. Olykor talán élénkebben érzékeljük a halandóság negatívumait, mint a pozitívumait. Lehi próféta azt tanította: „Mert szükségképpen minden dologban ellentétnek kell lennie”⁴. Az életben tapasztalt minden negatív kihívás ellenére muszáj időt szakítanunk arra, hogy aktívan gyakoroljuk a hitünket, mert hitünk gyakorlása bevonja életünkbe Jézus Krisztus engesztelésének pozitív, hittel teli erejét.

Mennyei Atyánk eszközöket adott számunkra, hogy segítsen Krisztushoz jönnünk, és hitet gyakorolnunk az Ő engesztelésében. Amikor ezek az eszközök alapvető szokásokká válnak, akkor a legkönnyebb módot jelentik arra, hogy békére leljünk a halandóság kihívásai közepette. Úgy döntöttem, hogy ma négy ilyen eszközről fogok szólni. Miközben beszélek, felmérhetitek, ti hogyan használjátok ezeket, majd pedig az Úr irányítására törekedve meghatározhatjátok, hogyan használhatjátok ki még jobban mindegyiket.

Ima

Az első eszköz az ima. Döntsetek gyakran úgy, hogy beszélgettek Mennyei Atyáttal. Szakítsatok időt mindennap, hogy elmondjátok Neki a gondolataitokat és az érzéseiteket. Mondjátok el Neki mindent, ami foglalkoztat benneteket. Éppúgy érdeklí Öt életetek legfontosabb része, mint a leghétköznapiabb. Számoljátok be Őneki minden érzéséről és élményekéről.

Mivel tiszteli az önrendelkezéseket, Mennyei Atyánk sohasem kényszerít benneteket imádkozásra. Ha azonban ezen önrendelkezéseket gyakorolva bevonjátok Őt

mindennapos életetek összes részébe, akkor szívetek békességgel, túláradó békességgel kezd majd megtelni, ez a békesség pedig örökkévaló fényvel fogja beragyogni küzdelmeiteket. Segít majd örökkévaló szemszögből megbirkózni ezekkel a kihívásokkal.

Szülők, segítsétek gyermekeitek védelmét azzal, hogy reggel és este is felfegyverzitek őket a családi ima erejével. A gyermekeket naponta bombázzák a bujaság, a kapzsiság, a kevélység gonoszágai és egyéb bűnös viselkedésformák. Védjétek meg gyermekeiteket a mindennapi világi hatásoktól azzal, hogy a családi imából származó erőteljes áldásokkal erősítitek meg őket. A családi imának rendíthetetlen prioritásként kell állnia a mindennapjaitokban.

Szentírás-tanulmányozás

A második eszköz Isten szavának tanulmányozása a szentírásokból és az élő próféták szavaiból. Istenhez az imán keresztül szólunk, Ő pedig leggyakrabban írott ígében keresztül küld vissza közléseket. Ahhoz, hogy megtudjátok, milyen hangja van az Istenségnek és milyen érzés hallani azt, olvassátok a szavait, tanulmányozzátok a szentírásokat és

gondolkodjatok el azokon.⁵ Tegyétek őket a hétköznapi életetek szerves részévé. Ha szeretnétek, hogy gyermekeitek felismerjék és megértsék a Lélek késztetéseit, valamint aszerint is cselekedjenek, akkor velük együtt kell tanulmányoznotok a szentírásokat.

Ne engedjétek a Sátán azon hazugságának, hogy nincsen időtök a szentírások tanulmányozására. Döntsetek úgy, hogy rászánjátok az időt a tanulmányozásra. Isten szavából naponta lakmározni fontosabb, mint az alvás, az iskola, a munka, a tévéműsorok, a videojátékok vagy a közösségi média. Lehetséges, hogy át kell rendeznetek a fontossági sorrendeteket, hogy időt biztosítsatok Isten ígétének tanulmányozására. Ha ez a helyzet, akkor rajta, tegyétek meg!

Számtalan prófétai ígéret szól a napi rendszerességű szentírás-tanulmányozás áldásairól.⁶

Én is csatlakoznék ezen ígéretekhez: amikor mindennap rászánjátok az időt személyesen és a családdal együtt is Isten szavának tanulmányozására, akkor a béke uralja majd az életeteket. Ez a béke nem a külső világból érkezik, hanem az otthonotokon belülről, a családokon belülről és a saját szíveteken belülről. A Lélek ajándéka

lesz. Belőletek sugárik majd, hogy hatással legyen a világban körülöttetek lévőkre. Valami igen jelentőset tesztek majd azért, hogy a világban tapasztalható béke mértékéhez hozzájáruljatok.

Nem azt jelentem ki, hogy az életek minden kihívástól mentes lesz. Emlékezzetek, hogy amikor Ádám és Éva a kertben volt, mentesek voltak a kihívásoktól, mégsem voltak képesek boldogságot, örömet és békét érezni.⁷ A kihívások a halandóság fontos részét képezik. A mindennapi, rendszeres szentírás-tanulmányozás révén békére letek majd a körülöttetek levő zűrzavarban, és erőre a kísértéseknek való ellenálláshoz. Erős hitet alakítotok ki Isten kegyelmében, és tudjátok majd, hogy Jézus Krisztus engesztelése által minden a helyére kerül Isten időzítése szerint.

Családi est

Miközben családotok megerősítésén és a béke ápolásán munkálkodtok, ne feledkezzetek meg a harmadik eszköztől: a heti családi estről. Figyeljete oda, hogy a családi est ne egyszerűen csak egy utógondolat legyen a rohanó nap végén. Döntsétek el, hogy hétfő este a család együtt lesz a családi estre. Ne hagyjátok, hogy a munkahelyi elvárások, a sport, a tanórán kívüli tevékenységek, a házi feladat vagy bármi más fontosabb legyen, mint az az idő, amit együtt töltötök otthon a családotokkal.

Az est felépítése nem annyira lényeges, mint a befektetett idő. Az evangéliumot formálisan és kötetlenül is tanítani kell. Tegyétek ezt jelentőségteljes élménnyé a család minden tagja számára. A családi est becses idő arra, hogy biztonságos környezetben osszátok meg bizonyágotokat; tanítási, tervezési és szervezési készségeket sajátítsatok el; megerősítsétek a családi kötelekeket; családi

hagyományokat alakítsatok ki; beszélgetsetek egymással – és ami a legfontosabb, csodás időt töltsétek együtt.

Az ideai áprilisi általános konferencián Linda S. Reeves nőtestvér határozottan kijelentette: „...muszáj bizonyágot tennem a mindennapos szentírás-tanulmányozás és ima, valamint a heti családi est áldásairól. Pontosan ezek azok a cselekedetek, amelyek segítenek csökkenteni a feszültséget, útmutatást nyújtanak az életünkben, és további védelmet biztosítanak az otthonunknak.”⁸ Reeves nőtestvér igen bölcs asszony. Komolyan buzdítalak benneteket, hogy szerezzetek saját bizonyágot e három életbevágóan fontos szokásról.

Templomlátogatás

A negyedik eszköz az, hogy elmegyünk a templomba. Mindannyian tudjuk, hogy nincsen a világon Isten templomainál békésebb hely. Ha nincsen templomi ajánlásotok, akkor legyetek érdekesek arra, hogy megkapjátok. Amikor már van ajánlásotok, használjátok gyakran.⁹ Tervezzetek be rendszeres időtöltést

Mexikó, Cuauhtémoc

a templomban. Ne hagyjátok, hogy bárki vagy bármi meggátoljon abban, hogy eljussatok oda.

Miközben a templomban vagytok, figyeljete a szertartások szavaira, elmélkedjete rajtuk, imádkozzatek róluk, és igyekezzetek megérteni a jelentésüket. A templom a legjobb helyek egyike arra, hogy megértsük Jézus Krisztus engesztelésének hatalmát. Keressétek *Őt* ott. Ne feledjéte, hogy sokkal több áldás származik abból, ha saját családi neveiteket vizitek a templomba.

E négy eszköz alapvető szokásokat jellemez, melyekkel Jézus Krisztus engesztelésének hatalmához rögzíthetjük az életünket. Ne feledjéte, hogy Szabadítónk a Békesség Hercege. Ebben a halandó életben a béke az *Ő* engesztelő áldozatából származik. Amikor következetesen imádkozunk reggel és este is, naponta tanulmányozzuk a szentírásainkat, hetente tartunk családi estet, és rendszeresen ellátogatunk a templomba, akkor aktívan válaszolunk az *Ő* hívására, hogy jöjjünk *Ő*hoz. Minél jobban kifejlesztjük e szokásokat, annál elszántabb lesz Sátán arra, hogy ártson nekünk, ugyanakkor annál kevésbé lesz képes erre. Ezen eszközök használata révén gyakoroljuk önrendelkezésünket, hogy elfogadjuk az *Ő* engesztelő áldozatának összes ajándékát.

Nem azt mondom, hogy az élet összes küzdelme eltűnik majd, amikor ezeket megteszitek. Pontosan azért jöttünk a halandó életbe, hogy a próbáktól és megpróbáltatásoktól növekedjünk. A kihívások segítenek, hogy hasonlóbakká váljunk Mennyei Atyánkhoz, Jézus Krisztus engesztelése pedig lehetővé teszi, hogy elviseljük e kihívásokat.¹⁰ Tanúságot teszem, hogy amint aktívan igyekszünk *Ő*hoz jönni, képesek leszünk keresztülnyitni minden kísértésen, minden szívfájdalmon, minden

előttünk álló kihíváson. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Mózes 5:11.
2. Lásd Mózes 4–5.
3. Lásd Ábrahám 3:25.
4. 2 Nefi 2:11.
5. Lásd Tan és a szövetségek 18:36; lásd még a 34–35. verset.
6. Néhány példa:

Thomas S. Monson elnök azt mondta: „Miközben olvassuk és elmélkedünk a szentírásokon, megtapasztaljuk, ahogy a Lélek gyengéden suttog a mi lelkünkhez. Válaszokra lelhetünk a kérdéseinkre. Megtudjuk, milyen áldások származnak abból, ha betartjuk Isten parancsolatait. Szilárd bizonyosságra teszünk szert Mennyei Atyánkról, Jézus Krisztusról, a mi Szabadítónkról, valamint az irántunk érzett szeretetükről. Amikor a szentírás-tanulmányozást az imáink is kiegészítik, teljes bizonyossággal tudhatjuk, hogy Jézus Krisztus evangéliuma igaz. Ha nem feledjük az imát, és időt fordítunk a szentírások olvasására, az életünk végtelenül áldottabb lesz, a terheink pedig könnyebbé tétetnek” (Soha nem járunk egyedül. *Liahóna*, 2013. nov. 122.).

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta: „Fenntartás nélkül megígérem nektek, hogy ha mindegyikötök eleget tesz ennek az egyszerű programnak, függetlenül attól, hogy esetleg korábban már hányszor olvastátok el a Mormon könyvét, akkor az Úr Leleke még nagyobb mértékben jelen lesz az életetekben és az otthonotokban, még inkább elkötelezettek lesztek parancsolatainak betartása mellett, és erősebb bizonyosságok lesz Isten Fiaának élő valóságáról” (“A Testimony Vibrant and True,” Aug. 2005, 6).

Howard W. Hunter elnök ezt mondta: „A családok számára hatalmas áldást jelent, amikor a bölcs apák és anyák maguk köré gyűjtik gyermekeiket, együtt olvasnak a szentírás-könyvtárak lapjairól, majd szabadon megbeszélik a gyönyörű történeteket és gondolatokat, hogy mindenki megértse. Gyakran a fiataloknak és a kisgyermeknek vannak bámulatos meglátásaik az alapvető vallási irodalomra vonatkozóan, és ők értékelik leginkább ezeket” (“Reading the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1979, 64).

Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „Gyakran nagy erőfeszítéseket teszünk, amikor megpróbáljuk megemlíni cöve-künk tevékenységi szintjét. Szorgalmasan munkálkodunk, hogy növeljük az úrvacsorai gyűléseinket látogatók százalékát. Fáradozunk rajta, hogy fiatal férfitaink nagyobb százalékban menjenek misszióba. Próbáljuk feljebb vinni azok számát, akik a templomban kötnek házasságot. Mindezek

dicséretre méltó erőfeszítések, és fontosak a királyság növekedéséhez. Ha azonban az egyes egyháztagok és a családok rendszeresen és állhatatosan elmélyednek a szentírásokban, akkor az összes többi tevékenységi terület automatikusan lépést tart ezzel. Növekednek a bizonyosságok. Megerősödik az elkötelezettség. Védve lesznek a családok. Áramlik a személyes kinyilatkoztatás” (“The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 81).

Spencer W. Kimball elnök kijelentette: „Amikor az Istenséggel való kapcsolatunk alkalmivá válik, amikor úgy tűnik, az isteni fül nem hall, és az isteni hang nem szól, úgy találom, hogy messze, messze vagyok. Ha elmerülök a szentírásokban, egyre kisebb lesz a távolság és visszatér a lelkiség. Azon veszem észre magam, hogy intenzívebben és jobban szeretem azokat, akiket teljes szívemmel, elmémmel és erőmmel szeretnem kell. Könnyebbnek találom tanácsaik megfogadását” (Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* [2006]. 72.).

Marion G. Romney elnök azt mondta: „Biztos vagyok abban, hogy ha otthon a szülők imádságos lélekkel és rendszeresen olvasnak a Mormon könyvből, magukban és a gyermekeikkel is, akkor ennek a nagyszerű könyvnek a lelkisége eljön, hogy átjárja otthonainkat, valamint mindazokat, akik ott laknak. Egyre nagyobb lesz az áhítatos lelkiség; növekedni fog az egymás iránti tisztelet és figyelmesség. A viszálykodás lelke eltávozik. A szülők nagyobb szeretettel és bölcsességgel adnak majd tanácsokat a gyermekeiknek. A gyerekek fogékonyabbak és engedékenyebbek lesznek szüleik tanácsaival szemben. Növekszik majd az igazlelkűség. Otthonunk és életünk bővelkedik majd hitben, reményben és jószívűségben – Krisztus tiszta szeretetében –, mely békét, örömet és boldogságot fakaszt” (“The Book of Mormon,” *Ensign*, May 1980, 67).

Boyd K. Packer elnök ezt mondta: „Az igaz tan, amennyiben megértik, megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést. Az evangélium tanainak tanulmányozása gyors-

sabban fog javulást hozni a viselkedésben, mint csupán a viselkedés tanulmányozása” (Lásd Ne féljete! *Liahóna*, 2004. máj. 79.).

David A. Bednar elnök ezt mondta: „Mind-en egyes családi ima, a családi szentírás-tanulmányozás minden egyes epizódja és minden egyes családi est újabb és újabb esztendőnk lelkünk vásznán. Lehet, hogy egyenként nem tűnnek valami megkapónak vagy emlékeztetőnek, de csakúgy, ahogyan a sárga, arany színű és barna festékbe mártott ecset vonásai kiegészítik egymást, és lenyűgöző műremeket alkotnak, úgy a látszólag kicsiny dolgok megtétele iránti következetességünk is jelentős lelki eredményekhez vezethet” (Szorgalmasabbak és gondosabbak otthon. *Liahóna*, 2009. nov. 19–20.).

7. Lásd 2 Nefi 2:13.

8. Linda S. Reeves: Védelem a pornográfia ellen: a Krisztusra összpontosító otthon. *Liahóna*, 2014. máj. 16–17.

9. Howard W. Hunter elnök ezt mondta: „Ugyanebben a szellemben felszólítok minden utolsó napi szentet, hogy úgy tekintsen a templomra, mint egyháztagsága nagyszerű jelképére. Szívem leghőbb vágya az, hogy az egyház minden tagja érdemes legyen a templomba történő belépésre. Öröme szolgálna az Úrnak, ha minden felnőtt egyháztag érdemes lenne egy érvényes templomi ajánlásra – és magával is hordaná azt. Azok a dolgok, amelyeket meg kell tennünk, illetve nem szabad tennünk annak érdekében, hogy érdemesek legyünk a templomi ajánlásra, pontosan ugyanazok, amelyek biztosítják, hogy egyénként és családként is boldogok legyünk. Legyünk templomba járó nép. Járjatok templomba olyan gyakran, amilyen gyakran a körülményeitek megengedik! Tegyetek ki egy képet az egyik templomról az otthonotokban, hogy gyermekeitek szeme előtt lehessen! Tanítsátok meg nekik az Úr házában céljait! Tervezzék ők is már minél hamarabb, hogy elmennek oda, és érdemesek maradnak erre az áldásra” (“Exceeding Great and Precious Promises,” *Ensign*, Nov. 1994, 8).

10. Lásd 2 Nefi 2:2.